

בס"ד ז' טבת ה'תשפ"ג
 הדלקת נרות - 16:26
 צאת השבת - 17:18
 רבנו תם - 17:49
שעון חורף - מהלוח המדויק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

שנה עשרים וְשלוש - עלון מס' 1138
 @ מכרזון תענית עשרה בטבת שיחול ביום שלישי.
סיום הצום בצאת הכוכבים בשעה 17:02. יה"ר שיהפוך
 הקב"ה צום זה לששון ולשמחה ולימים טובים, אכ"י"ר.
 @ במוצאי שבת מתחילים "ברכת הלבנה".

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

כפטידין: "ויהי דבר" (יחזקאל לז')

מרתק - ראו בעמוד 2
 מכל מלמדיו השכלתי

צום עשרה בטבת נקבע עיי
 הרבנות ליום הקדיש הכללי

פרשת ויגש

מענייני הפרשה:

← נאוומו הגדול של יהודה, בו הוא מבקש לשחרר את בנימין.
 ← "אני יוסף" - יוסף מתוודע אל אחיו והזמין את כל המשפחה למצרים.
 ← "עוד יוסף חי" - יעקב מסכים לרדת מצרימה לראות את בנו.
 ← בדרך למצרים, רשימת שבעים הנפש הבאים מצרימה.
 ← הפגישה המרגשת בין יעקב ליוסף.
 ← יוסף מציג את אביו ומשפחתו לפני פרעה ומושיב אותם בארץ גושן.
 ← תקנותיו של יוסף במצרים בשנות הרעב.
 ← "אל תרגזו בדרך"
 אומר רש"י אל תתעסקו בדבר הלכה, מזהו אנו רואים גודל מעלת השבטי י-ה, שגם אחרי שעברו מאורעות גדולים כל כך, של מאסר שמעון ובנימין, ושנודע להם שהוא יוסף, בכל זאת ידע יוסף שמיד כשיצאו ממנו מיד שוב יעסקו בתורה "כי הם חיינו ואורך ימינו ובהם נהגה יומם ולילה".
 ← "קחו לכם מארץ מצרים עגלות לטפכם ולנשיכם ונשאתם את אביכם ובאתם" מדייק מזה הדעת זקנים שבני יעקב נשאו את יעקב על הכתף כל הדרך מארץ כנען עד מצרים, כמו שאמר להם "ונשאתם" את אביכם, והעגלות היו רק עבור הנשים והטף.
 ← "ולא תמר איש אתו בהתוודע יוסף אל אחיו" כתב החיד"א בספרו "נחל קדומים", "בהתוודע" אותיות "עבדות", לא רצה יוסף שישמעו המצרים את גנותם של אחיו שמכרוהו לעבד.
 ← "ולאביו שלח כזאת עשרה חמורים נושאים מטוב מצרים" (מ"ה - כ"ג)
 שלח לו יין שיש שדעת זקנים נוחה הימנו, ומדרש אגדה גריסין של פול. (רש"י). בספר "מגדנות" כותב רמז לכן, שהתיבות "נושאים מטוב מצרים" בגימטריה "וזהו דשלה לו יין ישן", והתיבות "מטוב מצרים" בגימטריה "אלו גריסי פול".

פנות הניבים והפתגמים
בין השיטין = בין השורות.
 רמזי דברים שאינם פתגמים בפרוש, אלא אפסר להבין אותם לאחר קריאה ועיון נוספים.
זוגמה: קראתי את מכתבו של בחור הישיבה, ומבין השיטין הבינותי שהוא מעריך את ראש הישיבה.
מקור: הספרות החדשה [מספרות ההשקפה ועד [מינו].
 (ניבונכו)

הסירו מכתב מדרג עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל עיי קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידוש": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

"אל תקרי הליכות אלא הליכות"

צום עשרה בטבת

ביום עשרה בטבת סמך נבוכדנצר הרשע מלך בבל על ירושלים, והביאה במצור ובמצוק.

א הכל חייבים להתענות ואסור לפרוץ גדר. ואין הדבר תלוי ברצון הקהל. [שו"ת יביע אומר חלק א סימן לג].

ב חיוב התענית הוא מזמן עלות השחר דהיינו שעה ושנים עשר רגעים בשעות זמניות, לפני הזריחה, עד צאת הכוכבים, שהוא כעשרים דקות אחר שקיעת החמה. [ילקוט יוסף-מועדים-תקצט].

ג הישן על מיטתו שינת קבע בליל התענית, וקם משנתו באמצע הלילה, אסור לו לאכול ולשתות, אפילו קודם עמוד השחר. אך אם התנה קודם שהלך לישון שבדעתו לקום קודם עמוד השחר ולאכול, מותר לו לאכול עד עמוד השחר. וכל זה על פי הפשט, אך על פי הזוה"ק אין לאכול גם על ידי תנאי. [יביע אומר ה' סי' כב].

ד אף תלמידי חכמים ומלמדי תינוקות, חייבים להתענות כל תענית צבור. אולם אין להם להתענות תענית שובבי"ם או תענית לכפרת עוונות וכדומה, בזמן עבודתם, כיון שעל ידי חלישות כוחם ימעטו במלאכת שמים. וכן הדין לפועלים או לפקידים, וכל שכן לבני ישיבה ההוגים בתורה שאסור להם להתענות תעניות הנזכרים. ובימי השובבי"ם שדין שיתענו תענית דבור, אך אסור להם לבטל מסדר לימודם ולקרוא תהלים, כי אין לך דבר העדיף יותר מלימוד הגמרא וההלכה. [יביע אומר חלק ב' סימן כח סק"ז].

ה כל הצומות הללו מותרים ברחיצה ובסיכה ובנעילת הסנדל ובתשיש המטה, חוץ מתשעה באב. ומותר להתרחץ בחמין בימי הצומות. והמחמיר תע"ב. [ילקוט יוסף מועדים עמ' תקל].

ו חולה שאין בו סכנה פטור מלהתענות בכל הצומות הללו. ורשאי לאכול בבוקר, כשיש צורך בכך, ואין צריך להתענות תענית שעות. וכל שכן שאין צריך לאכול ולשתות פחות מכשיעור. ואפילו חולה שנתראפ אך עודנו חלש, כל זמן שיש חשש שאם יצום יחזור לחלו, פטור מלהתענות. [ילקוט יוסף על המועדים עמוד תקלא].

ז זקנים תשושי כח שמצטערים בתעניות פטורים מכל הצומות הללו לרבות תשעה באב. [ילקוט יוסף-מועדים-תקלב].

ח קטן שלא מלאו לו שלש עשרה שנה ויום אחד, וקטנה שלא מלאו לה י"ב שנה, פטורים מהתענית. ואפי' תענית שעות אין להם להתענות, אף שיש להם דעת להתאבל על החורבן. ויש מחמירים לומר שאין להאכילם אלא לחם ומים, אך המנהג להקל לתת להם כל צרכם, וכן ראוי להורות בזמן הזה שירדה חולשה לעולם. [ילקוט יוסף דיני חינוך קטן עמוד רלט. ילקוט יוסף על המועדים עמוד תקל].

ט חולה וזקן שפטורים מלהתענות בימי הצומות הללו, אינם צריכים התרה לפני שיאכלו. וכן חתן ובעלי ברית שאינם משלימים התענית כשהצום דחוי, שאינם לאכול בלי התרה, והמחמיר לעשות התרה כשהדבר אפשרי בנקל, תבוא עליו ברכה. [יביע אומר ח"ב סי' ל' אות ה-ח].

י אין לשטוף את הפה בבוקר בהתעוררו משינתו בימי תעניות צבור. ומכל מקום במקום צורך יש להתיר כשאינו שם בפיו יותר משיעור רביעית בבת אחת, ובאופן שיודע בעצמו שיוכל להזהר שלא יבלע מן המים. וכן מותר להשתמש במשחת שיניים בתעניות צבור על הדרך הנ"ל למי שקשה לו בלי לצחצח את שיניו. [ילקוט יוסף על המועדים עמוד תקלד].

יא אדם בריא שמתענה, אך עליו לבלוע גלולות וכדורים נגד מיוחדים ראש וכדומה, מותר לו לבלוע התרופה בלי מים, כל שאין בה טעם ערב לחיך. וכן מותר לשתות תרופות שאין החיך נהנה מהם. אבל אם החיך נהנה מהם אין להתיר. אולם במקום חולי פנימי אין להחמיר. [ילקוט יוסף על המועדים עמוד תקלה].

מכל מלמד"י השכלתי לא לשקר גם במקום סכנה!

"כי לא נוכל לראות פני האיש ואזינו הקטן איננו אתנו"
פחד גדול נפל על תושבי העיר קעלין: אדם הרוג נמצא בעיר ולידו מונחת סכין. החקירה הנמרצת העלתה, שהסכין נלקחה מביתו של הרב שמואל לוי, רבה של העיר קעלין.

יהודי העיר הבינו מיד שמדובר בעלילה שפלה, שמטרתה להאשים את הרב הנערץ בהריגת האיש, ולשם כך גנב, כנראה, הרוצח השפל את הסכין מבית הרב כדי לבצע את זממו.

באו חשובי העיר וייעצו לרב להכחיש כי הסכין שלו ובכך יסור ממנו החשד. אך, הרב סירב והודה שאכן, הסכין שלו, אך הוא אינו מעורב בפרשת הרצח. ואכן, בדקו וחקרו וראו אמת הדברים, והרב שוחרר לביתו נקי מכל אשמה.

לאחר זמן מה, אמר הרב לאנשים שייעצו לו להכחיש: "יודעים אתם מדוע לא שמעתי להצעתכם? למדתי זאת מיהודה, שאמר: "כי לא

נוכל לראות פני האיש ואחינו הקטן איננו איתנו" הרי לכאורה, יכל יהודה לקחת איתו למצרים ילד אחר ולומר ליוסף כי זהו אחינו הקטן.

אך, יהודה לא רצה לשקר גם במקום סכנה, כך גם אני נהגתי...

"וירא את העגלות אשר עלו יוסף לראות אתו ותווי ריון יעקב אביהם"

מה הקשר בין העגלות לעגלה ערופה והלא אם כך הייתה כוונתו של יוסף היה הוא שולח עגלות!!

אלא מבאר הרב ברוך רוזנבלום שליט"א:

יוסף שלח עגלות כדי לומר לאביו יעקב: "תדע לך אבא תמידי שאתה שליח העולם לגלג פעם למעלה ופעם למטה. מי שלמטה יעלה למעלה וההפך ...

כעת בשעה שהייתי בבור ידעתי שאעלה לגדולה וגם כעת שאני מלך אני זוכר שתמיד אפשר לרדת..."

ומחשיבה כזו "ויתחיי רוח יעקב אביהם..." סיפור נפלא שממחיש זאת כדבעי:

אחד הגיע לכותל בשעת לילה מאוחרת ושמע יהודי מתפלל וזועק לה': "אלוקים תעשה לי פנצ'ר. !!!"

הצופה באיש התמהוני - חשב שהוא מדמיון (בכל זאת השעה הייתה אחת לפנות בוקר...) ושוב הוא שומע צעקה: "אלוקים תעשה לי כבר פנצ'ר!!" לרגע

הוא חשב שמדובר באדם שאיננו שפוי אך מבט קצר לעבר האיש הבהיר כי מדובר באיש אמיד בעל שיעור קומה... הוא לא התאפק, ניגש אליו ושאל:

"סליחה איזו מין תפילה זו!!" האיש חיך לעברו תוך שהוא מביט בשעון הרולקס שלו והסביר:

"תראה, העולם לגלג פעם אתה למעלה ופעם למטה. מי שלמטה יעלה למעלה וחלילה ההפך ... אני הייתי בשאול תחתית וה' זיכני ומעני מרוד הפכתי לאיש עסקים מצליח. אני מבקש מה' שיעשה לי פנצ'ר על מנת שהגלגל לא ימשיך להסתובב ואשאר כשאתה למעלה..."

האשה יצאה מהמכולת - ופרצה בבכי מר

להלן סיפור מופלא, שסיפר הרה"ג רבי יעקב שיש שליט"א, ויש בו כדי ללמדנו את מה שהגאון רבי חיים שמואלביץ זצ"ל כותב, שבעונש על עניינים שבין אדם לחברו פוגעים לפעמים לא רק באדם עצמו, אלא גם בדרות הבאים רח"ל. סיפר הרב יעקב שיש את המעשה הבא על פי עדותו של תלמיד חכם גדול:

נכנסתי לטיף הבנק שלי ברחוב רבי עקיבא, ומייד הרגשתי מתח באוויר. אנשים מסביבי התלחשו ודיברו בסערת רוחות, והבנתי, שהתרחשה כאן איזו דרמה. לפתע הבחין בי מנהל הבנק וסימן לי להיכנס למשרדו,

משום שהוא רוצה לשתף אותי בהתרחשות, שקרתה זה עתה. וכך הוא סיפר לי: "לפני זמן קצר נכנסה אשה לבנק. היא המתונה התורה וביקשה מהפקיד למשוך שלוש מאות שקלים מחשבונה. הפקיד בדק את היתרה בחשבון וסירב בכל תוקף:

'גברת, זה לא ייתכן! מזמן כבר עברת את מסגרת האשראי שלך, ובאמת הגיע הזמן שתסדרי את העניין. בשום פנים ואופן אין אפשרות שתמשכי עוד כסף. על הראשונים אנו בוכים, ואת מבקשת למשוך עוד...!!'

"האשה לא ויתרה והתווכחה: 'מה כבר ביקשתי? בסך הכול שלוש מאות שקל! אני מוכרחה אותם בשביל מוצרי יסוד במכולת! אין לי ברירה! אני יודעת שהמצב שלי קשה מאוד, בעזרת ה' זה יסתדר, אבל עכשיו אין לי כלום, ואני מוכרחה את שלוש מאות השקלים הללו...!'

"הפקיד התרגז וגער בה בקול רם: 'הסיפורים הללו אינם מעניינים אותי כלל, את נדרשת לסדר את העניין ולהביא את הכסף. כבר שלחנו לך כמה וכמה התראות - ואת כלל לא מתייחסת למכתבים! את שלוש מאות השקלים הללו את ודאי לא תקבלי...!'

"הגערה, שנאמרה בקול רם, הגיעה לאוזני האנשים, שעמדו וחיכו לתורם. האשה נשברה, היא עזבה את הפקיד, נכנסה לחדרו של המנהל, פרצה בבכי ואמרה: 'איני מבינה את הפקיד שלכם! מה כבר ביקשתי?! אין מותר לו לשפוך את דמי לפני כל האנשים כאן?! ביקשתי בסך הכול שלוש מאות שקל, ולא למותרות, אלא בשביל לשלם במכולת! למה הוא צועק עלי לפני כולם...!!'

"נכמרו רחמיו של המנהל על אותה אשה, והוא אמר: 'את צודקת. אבל האשה לא התרצתה. היא קמה ממקומה ויצאה בהפגנתיות מן הבנק אל הרחוב.

"המנהל שלף שלוש מאות שקלים מארנקו האישי ויצא אחריה, אבל האישה לא הסכימה לקבל. 'גברת, קחי בבקשה שלוש מאות שקל! היא שומעת את דבריו, אולם היא אינה מסתובבת, וממשיכה בדרכה במהירות.

"בלית ברירה, לאחר שרדף אחריה מספר דקות, והיא עמדה בסירובה, נאלץ לחזור לבנק. כאשר הוא נכנס למשרדו, הוא מצא את הסגן שלו יושב ובוכה. 'ימה קורה כאן היום?', שאל בפליאה, 'למה כולם בוכים? זו מחלה מדבקת?'

"ענה לו הסגן: 'תשמע, אני קרוב לגיל חמישים, אבל יש איזו תמונת ילדות, שרומדת מולי עיניי כבר ארבעים שנה. התמונה הזו עודפת אחרי, ואינה עוזבת אותי! הייתי ילד קטן, קרוב לגיל עשר, כשהלכתי עם אמא שלי למכולת. אמא הכניסה לסל כמה מוצרים בסיסיים: לחם, חלב וגבינה, וביקשה שירשום לה.

"המוכר התרגז על אמי ואמר בקול רם: 'מה פתאום לרשום? את חייבת כאן כל כך הרבה כסף! את לא משלמת כבר כל כך הרבה זמן! אני לא מסכים לרשום בשום אופן! תחזירי את המוצרים הללו! אני לא בנק!'

אמא דיברה בעדינות: 'אני אסדר את זה, אבל עכשיו אני

במצב קשה! המצב הכלכלי שלנו לא מזהיר! תראה - לא לקחתי שום מותרות, רק לחם ומוצרי חלב.

"המוכר אפילו לא דיבר. הוא חטף מאמא את סל המצרכים והניח אותו על הדלפק. אמא יצאה מהמכולת ופרצה בבכי מר. היא נתנה לי יד ומשכה אותי הביתה. כל הדרך שמעתי אותה בוכה. היא הסיטואציה הזו עומדת לי כיה מול העינים כל חיי! אני מסוגלת לשלוח את התמונה הזו! 'היום, כשבאה האישה, נזכרתי, שבעל המכולת היה אבא שלה. אתה מבין! לבת שלו אין כסף אפילו למוצרי יסוד רח"ל...'

הפרסום

כל מי שהיה נכנס לחנות של הרה"ח ר' משה שטרן זצ"ל, היה מוצא אותו חבוש בירמולקה הלבנה, עטוף במלבוש העליון המפוספס של חסידי תולדות אהרון, וספר בידו. כשנכנס קונה, הוא הרים את עיניו מהספר, ולפתע התגלה שה'בטלן' הזה יודע היטב את המקצוע. הוא הבין בסוגים של מקררים ותנורים, ובכל מה שקשור למוצרי החשמל הבסיסיים שבכל בית. הוא גם ידע לתקן אותם, ובכך סייע רבות לתושבי הסביבה. נציגים מחברות פרסום ביקרו אצל ר' משה, והסבירו לו כמה טוב יהיה, כשלא יהיה לו זמן להסתכל בספרים שלו מרוב קונים. כמה חשוב לפרסם את החנות בפרסומונים המקומיים, וכמה זה משתלם להשקיע במודעה טובה שתביא בעקבותיה קונים הרבה.

"פרנסה מן השמים", היה אומר בקול בטוח ויציב. "אני סומך על הקב"ה שיפרנס אותי". ביום שישי אחד, התקשר אליו יהודי משכונה מרוחקת ובקשה נואשת בפיו: "אתה יכול לבוא לתקן לי את המקרר?" "ביום שישי אחר הצהריים!" שאל ר' משה בתמיהה. "אני לא עובד בזמן הזה. עלי להתכונן לשבת". "אשלים לך כפול", ניסה האיש. "איפה אתה גר?" "ברחביה". "וברחביה אין טכנאים! למה אתה מתקשר אלי? אני לא עובד ביום שישי אחרי חצות.

תנסה לחיל מישהו אחר". "אין לי מישהו אחר. נסיי את כולם", ענה האיש. "תבין, אין לי מקרר לשבת". ר' משה לא עמד בתחנוניו של האיש. הזמן מונית ונסע לביתו של היהודי. בעל הבית השתומם לראות את הטכנאי מגיע כבובע, בירמולקה ובמעיל העליון המפוספס. ר' משה השפיל את קומתו ארצה, ושכב על הרצפה עם כל הישמונה בגדיו. עד שהגיע לקרביו של המקרר, סובב מה שסובב, הטעין גז, פתח וסגר, ולבסוף הודיע שהמקרר מוכן ומזומן להמשיך במלאכתו כמימים ימימה. "כל טוב שיהיה לכם, שבת שלום", בירך ר' משה ופנה לצאת מהבית. "רגע", עצר אותו בעל הבית, "אני רוצה לשלם. הבטחתי שאשלם כפול". "אני לא עובד בשבת", הבהיר ר' משה, "אלא באתי בשביל כסף". ור' משה הסביר, "שצריך לעזור ליהודי עושים חסד. הבנתי שאין לך שום מוצא אחר, ולכן באתי. זה הכול". בעל הבית חשב שהוא לא שמע טוב וניסה להתווכח, אבל כבר לא היה לו עם מי לדבר. ר' משה אץ רץ, נכנס אל המונית שהזמין על חשבונו, ומיהר הביתה, להתכונן לשבת קודש. בעל הבית חשב לרגע איך להביא לאיש הטוב הזה הרבה כסף. מכיון שעבד בעיתון, הוא כתב על ר' משה כתבה המשתרעת על שני עמודי גיליון, בה הוא תיאר איך יהודי אותנטי ממאה שערים הגיע אליו בשעת לחץ, ביום שישי, עבד כמו טכנאי מעולה ולא לקח פרוטה, עבדה לא, חסד כן. הוא צילם את החנות עד שהוציא תחת ידו כתבה מפוארת ומרתקת. ר' משה המשיך לדבוק בדרכו באמונה תמימה, שלא להשקיע בפרסומות ושלא לעבוד ביום שישי אחר חצות היום, וראה זה פלא, בבת אחת התחילו להגיע קונים חדשים ממקומות מרוחקים. אנשים שחיפשו מוכר ישר ואמין מצאו בו את האדם המתאים, כולם בעקבות הכתבה של האיש שר' משה עמו חסד, ולא הסכים בשום אופן לקחת ממנו תשלום. הוא עמד בניסיון, סמך על הקב"ה, והקב"ה נתן לו בשפע רב. (השגחה פרטית)

י' טבת - יום הקדיש הכללי

בימינו קיבל התאריך עשרה בטבת משמעות נוספת, הקשורה לשואה: בתקופת השואה נרצחו בידי הנאצים ושותפיהם שישה מיליונים מיהודי אירופה, ובהם כמיליון וחצי ילדים. תאריך מותם של רבים מהם אינו ידוע, ועל כן נקבע י' בטבת, שהוא יום צום ותענית, כיום הקדיש הכללי: יום שבו אומרים תפילת קדיש לזכרם של האנשים, הנשים והילדים שנרצחו בשואה ואשר יום מותם אינו ידוע.

"ואיחכם כל בית ישראל ויבכו את השריפה אשר שרף ה'" בזיכרון השואה אין די לזכור את הטרנדיות האישיות הנוראות, את החורבן האיום של הקהילות והציבור ואת המוות הנורא. יש לזכור גם את קדוש ה' שהצליחו אנשים ליצור בהתנהגותם במצבים כה קשים. אנשים שנשארו זקופי קומה במציאות כל כך משפילה. אנשים שעברו תופת והמשיכו לקיים מצוות בדקות ומתוך אמונה צרופה. במותם ציוו לנו את חייהם לצוואה. סיפורי חייהם הפכו נחלת כולם ומקור להבנת עוצמת קידוש ה' שניתן לקיים בחיים.

"בניד כשתילי זתים" - חינוך

חלוקת מהבאות

כהורים, אנחנו מאוד רוצים להחמיא לילדים שלנו, שיידעו כמה הם יפים ומוצלחים, כמה הם חכמים וטובים. אנחנו כל כך רוצים לחזק אותם במחמאות חיוביות, שלעיתים דווקא הפעולה הזו יכולה לעשות את ההיפך. למרות שאנחנו בטוחים שאם נחמיא להם הם ירצו להשקיע ויתקדמו, דווקא מחמאות "ריקות" יכולות להביא לתוצאה ההפוכה ולא ללמד אותם דבר. בואו ניקח לדוגמא את המחמאה "אתה כל כך חכם" או "איזו חכמה את" ונבין למה. הפירוש של מחמאה הוא הבעת דעה טובה, חיובית. אנחנו רוצים מאוד לשבח את הילדים שלנו, אבל בעצם כאשר אנחנו אומרים לילדים שלנו שהם חכמים, אנחנו לא באמת מבטאים שום דעה ולא כוללים במחמאה שלנו שום מתכון להצלחה עתידית של הילדים.

אם כבר, אנחנו מציינים אותם במצב בו הם מרגישים מחויבים להישאר חכמים בכדי לא לאכזב אותנו.

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון "אברהם יצ"א" משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרה"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" רח' הנשיאים 3 יבנה בשעה 20:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלם"

כל הישועות והברכות

למדרש ומלכה ירמיהו שתרמו לסעודה הרביעית בלוויין זכות השיעור בלוויין וזכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעד שיתברכו ברפואה שלימה, בפרנסה טובה, שיתמלאו כל משאלות ליבם לטובה וירוו נחת ושלוה מיוצאי חלציהם ויזכו לשנים רבות לחבדיל לע"נ תנה בת בנימין ז"ל

פרכות איתוליים

להלן ויליי בוהבוט הולדת ה'ת"ן נ"ו הי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו יזכה לאריכות ימים וברכה והצלחה **למשה ורחל נחמיאס שלום ורוחה בוהבוט** שירוו נחת ושלוה

פרכות איתוליים

לאבישג בצלאל בת יאיר ויעלת זכות תרומתה לזיכוי הרבים **שזנה לזיווג הגון משרוש נשמתה** אושר ופרנסה טובה ולשנים טובות ויתגשמו כל משאלות ליבה לטובה

כל הישועות והברכות

למרדכי ואסתר אויף הי"ן שתרמו לסעודה הרביעית בלוויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעד, לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו משאלות לטובה באושר ובפרנסה טובה וירוו נחת מיוצאי חלציהם וזיווג הגון לתהילה בת אסתר להבדיל לע"נ פורטונה בת חנוה ושושן ז"ל

פרכות איתוליים

למרדכי ודינה אלקויר שיבורכו מפי לעיון ובכל מילי דמיטב ברוחניות וגשמיות יאיר הקב"ה דרכם ומוצל בריאות איתנה ופרנסה טובה ויזכו לשנים רבות טובות ונעימות וברכה לכל ילדיהם **עם רעייתו אסתר**

פרכות איתוליים

למשה והנה דידיה על תרומתם לזיכוי הרבים שיתברכו ברפואה שלימה, פרנסה טובה, אושר ושלוה וכל הברכות הכתובות בתורה ויזכו לשנים רבות טובות ונעימות וברכה לכל ילדיהם

פרכות איתוליים

לאלי ולאיזה מליים בהגיע אוריאל הוהדיה שיעלו במעלות התורה והיראה ויצליחו בלימודיהם ובכל דרכיהם ומעשיהם, יה"ר שיתברכו בכל מילי דמיטב

פרכות איתוליים

אוהד ויעלת ישראל בהגיע יהוראי למצוות והיראה ויצליח בלימודיו ובכל דרכיו ומעשיו, יה"ר שיתברך בכל מילי דמיטב ונחת ושלוה **לרי' דוד ואביבה חרן ולצבי ואיילה ישראל**

פרכות איתוליים

מזל טוב ואיחולים לבניי יאיר ויעלת בצלאל משה ואורלי נ"ר לנישואי יוסף-חיים עם קרן יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשך את מסורת הבית המפואר. **עניני הנפן עניני הנפן דוד נאה ומתקבל" וברכה ונחת לישראל ונהה שאער**

פרכות איתוליים

רוני והדר קפטיאן בהגיע בן (אשר) למצוות שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בלימודיו ובכל דרכיו ומעשיו, יה"ר שיתברך בכל מילי דמיטב

פרכות איתוליים

רפואה שלימה לחיים-אפרים יצחק-פיר בן מרים הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושש"ה גידיו. שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות נעימות וטובות. **הציבור מתבקש לקרוא תהילים לרפואתו**

פרכות איתוליים

פרכות איתוליים בית המדרש "אור ודרך" מברך את הרב יוסף-חיים ירמיהו לרול הכתרתו לרב בית הכנסת הפך ה' בידו יצלח, יראת ה' היא אצורו ועליו יצ"ן נרו. יה"ר שיפוצו מעינותיו חוצה וימשיך להנהיג את כל מתפללי בית המדרש.

פרכות איתוליים

לע"נ הצנועה והענוה **שולמה כהן-זדה** בן זליכה ז"ל בת תקיים אזכרה **ביום רביעי יא' טבת** 15-30: עליה לבית העלמין 16-00: תפילת מנחה, דברי תורה, ברכות ותפילת ערבית **בכולל "אור ודרך"** שימליץ טוב בעד משפחתו

פרכות איתוליים

לע"נ הצנועה והענוה **מנדי לראי ז"ל** בת חנוה ושושן ז"ל ז' טבת פקידת שנתה **לע"נ הצנועה והענוה חנה דידי** בת בנימין ז"ל ח' טבת פקידת שנתה **לע"נ הצנועה והענוה שרלי טוב** בן יקוט **עדה-בן-שימול** בת מרים

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל- :

שלמה לארי בן מרים הי"ן אברהם נאמן בן מרים הי"ן ישראל פרג'י רפאל בן מרים הי"ן שבת מוסאי בן נהיית הי"ן חיים-אפרים יצחק-פיר בן מרים הי"ן יאיר חיים בן דליה וסביח הי"ן אסתר אהרונ' בת גוהר מנב"ת נהיית ישראל' בת שרה מנב"ת רחן-רחל בת גיראן מנב"ת מרגלית מוסאי בת שמונה מנב"ת

לעילוי נשמות :

לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתחיה יוסף עזרו בן דינה ז"ל דינאל אזולאי בן רינה ז"ל מוריס וענונו בן פיבי ז"ל רחל ממרגי בת זליכה ז"ל פרחא אסטיג בת סולטנה ז"ל רבקה אהרונ' בת שרה ז"ל **בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל**